

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita & Rebus gestis P. Petri Canisii, De Societate Jesv,
Commentarii**

Sacchini, Francesco

Ingolstadii, 1616

Oratio qua Episcopatum recusat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41515

*Oratio qua
Episcopatum
recusat.*

tentaturum. Inuitat subinde Petrum, ac tempore
stiuè, & meditatus quid agatur, quantus aperia-
tur de Ecclesia Dei bene merèdi campus, eloqui-
tur. Cumq; mentionem eiusmodi animo ille, au-
ribusq; respueret, Age, inquit, profer in medium,
quid ita tantopere commoueare. Aderat, & Col-
legij Rector Nicolaus Lanoius, cuius in literis hec
hodieq; disputatio extat. Suboluerat paulò ante
& res, & princeps autor Canisio. Eo minus subita
appellatione commotus, in hunc modum re-
spondit. Ante omnia, inquit, cum constet mihi
inuentorem huius consilij esse Doctorem Bur-
cardum, satis apparet nequaquam illud à Spiritu
sancto, sed à carne, & sanguine proficisci. Neq; id
ego solum, sed populus mecum intelligit, cui
nunquam illa abstergetur opinio, me studio, &
ambitione, si non mea, certe Nouercæ meæ fra-
tris Episcopale solium inscendisse. Atqui nemo
assumit sibi honorem, sed qui vocatùr à Deo. Me
verò neutiquam vocari à Deo, non solum inde
intelligo, quod eam cogitationem nemini Præ-
positorum ille iniecit: sed multo etiam clarius,
quod ad vitæ diuersum hoc genus iam pridem
indubitanter vocauit. Habeo voluntatis huius
certif-

certissima pignora, cum alia, tum tranquillitatem animi, & summam iucunditatem, quam semper in hac priuata sorte, ac paupere sum expertus; & aliquem etiam rerum, quas interim tractaui, successum. Vnusquisq; autem diuinitus admonetur vt in Vocatione permaneat, qua vocatus est. quæ cum à Deo sunt, ordinata sunt: longeque abest vt promiscuè omnia ab omnibus ille desideret. Qui cum omnia suos ad exitus tam sapienti, mira que descriptione dirigat, ac perducatur, si quem per honores Ecclesiasticos velit sibi famulari, non vtiq; ad eam societatem vocet, in qua eiusdem (vt pro certo habeo) instinctu, & consilio omnis est ad honores illos aditus interclusus. Posset quoque haberi ratio publicæ utilitatis. Nam, si quid facultatis in me est, id multo cum pluribus communicare licebit, si quocumque aduocarit vsus, expedito integrum sit accurrere, quam si vnica in sede affigar. Quippe Apostoli quoque (tametsi quis ego sum?) plus afferebant utilitatis per totum orbem terrarum liberè discurrentes, quam Titus, aut Timotheus intra limites angustos Ecclesiæ vnus inclusi. Denique status rerum hoc tempore eiusmodi est Viennæ, tanta errorum colluies, tantum

tum à iustis Pastoribus, & à Romana sede diffi-
dium, multo vt videatur expeditior via reipubli-
cæ subleuandæ per vulgaria misericordiæ opera
per conciones populares, per familiaria passim
colloquia, quam per honores, & potestatem.

*Oratio qua
urgetur ad
accipiendum
Episcopatum*

Vixea Canisius exprompserat, cum Marti-
nengus contra magno ardore, & clamore coori-
tur. Propterea enim elicuerat, vt, quemadmodum
sibi videbatur, liquidò demonstraret prorsus ina-
nia esse. Miror, inquit, istam sapientiam, ac sancti-
tatem talia comminisci. Vocationem diuinam
requiris, quasi clarior sit expectanda vox, quam
tot misere pereuntium clamor & sanguis anima-
rum? Non est à Deo consilium, quoniam Burcar-
do primum venit in mentem: quasi Christi mors
qua redemptum est genus humanum à Deo non
fuerit, quia Caiphas dixit, Præstat vnum homi-
nem mori pro populo. Quietem in vita ista sum-
mam expertus es. Vide Pater ne ista insidiosa si-
quies: & nomine humilitatis obtendatur cupido
ocij, ac libertatis. Quid enim, si cordi essent æ-
rumne, potius quam hanc occasionem arriperes?
Sella ad quam eueheris, non gradus honoris est,
& quietis (vt vides) sed laboris, atque Martyrij.
Quod